

Abstrakt

Tato práce si klade za cíl najít a analyzovat české překlady z judeošpanělštiny, a navázat tak na české i mezinárodní bádání translatologie v oblasti minoritních jazyků. Práce je prvním výzkumem svého druhu v českém prostředí, a proto je jejím dalším cílem rozšířit dějiny českého překladu z románských jazyků.

První, teoretická část práce popisuje společensko-historický kontext výchozího i cílového jazyka a nastiňuje jejich vzájemný vztah či spíše „nevztah“ v minulosti i v současnosti. Vymezuje také užívaný terminologický rámec a detailně se zabývá výzkumem v oblasti dějin překladu s důrazem na „neknížní“ překlady, vztahem translatologie k minoritním jazykům a také etikou v překladu. Metodologicky se opírá o českou i zahraniční teorii překladu od druhé poloviny 20. století až po publikace vydané v posledním desetiletí.

Druhá, praktická část disertace představuje a analyzuje nalezené prameny, přičemž se rozsáhle opírá o paratexty a tam, kde je to nutné pro pochopení pramenů, přesahuje terminologii translatologie směrem k judaistice. Korpus objevených pramenů zahrnuje nápisy na synagogálních textiliích, orální poezii a fragmenty v knižních překladech. Tento materiál je analyzován na makrotextové i mikrotextové úrovni.

Závěr shrnuje veškeré poznatky a odpovídá na výzkumné otázky a hypotézy vytyčené na začátku práce. Zároveň nastiňuje možná pokračování výzkumu pro další badatele. Práce přispívá do dějin českého překladu z románských jazyků a tím, že zkoumá translatologií dosud zcela opomenuté téma, otevírá cesty pro další směřování této disciplíny.